

Закарі Їн та Імператор-дракон (Закарі Їн #1)

КУПИТИ

Про книгу

Приготуйтеся до неймовірної подорожі у світ магії та драконів разом із книгою «Закарі Їн та Імператор-дракон». Головний герой, Закарі Їн, потрапляє у вир пригод, де йому доведеться долати небезпечні випробування, відкривати таємниці стародавніх імперій та зустрічати неймовірних істот, що ховаються у темних глибинах фантастичного світу. Кожна сторінка заряджена адреналіном і відчуттям справжньої небезпеки, але також і дружби, відваги та незламного духу.

Це захопливе читання для всіх, хто любить фантастику та пригоди. Автор майстерно створює яскравий світ із детально прописаними персонажами, інтригуючими сюжетними поворотами та елементами міфології, що робить книгу не лише захопливою, а й надзвичайно глибокою.

*Як здобути суперсилу,
гिताючи вісіпедію*

Зак давно зрозумів, що обіди, які мама пакувала йому в школу, не варто відкривати перед друзями. Їсти їх він теж перестав. Закові подобалося, як готує мама, але товариші завжди морщили носи, ніби хвиля аромату прямих соусів та спецій завдавала їм фізичного болю. І, звичайно, жоден із них не проминав нагоди зауважити, що єдиний хлопець-азієць у школі завжди приносив «найбільш дивацьку» їжу. Тьху, як же він ненавидів цей стереотип.

— Навіщо хвилюватися про те, що говорять інші? — мама глибоко здивувалася, коли Зак попрохав її просто робити йому сендвічі. — Мої страви набагато смачніші, ніж шматки м'яса між скибками хліба!

Вона не помилялася, але й проблеми не розуміла. Зак пішов в одну середню школу, а його нечисленні друзі з початкових класів — в іншу, відтоді в нього нарешті з'явилася нова компанія, і хлопець не хотів ризикувати чимось, що знову зробить із нього одинака. Утім, хай би скільки він казав мамі, що не варто готувати виключно китайську їжу, вона ніколи не слухала, бо ж «звідки ти тоді візьмеш поживні речовини?». І щоразу, коли повертався додому з недоїденим обідом, навіть якщо виправдовувався підготовкою до посту на Рамадан, вона вмикала в собі науковицю й зачитувала чергову лекцію про добову норму білка та корисних овочів, які має споживати дванадцятирічний хлопець.

Легше було просто вдати, що він усе з'їв.

Ігноруючи укол провини в серці, Зак мчав порожнім коридором зі своїм ланч-боксом під пахвою, наче з контрабандою. Він зупинився перед рядом різнокольорових сміттєвих баків і відкрив бокс. Запах смажених зелених бобів і скибочок соковитої яловичини в рисі вибухнув у повітрі. Його рот сповнився слиною, і хлопець не втримався та з'їв кілька вимочених у соусі шматочків паличками, які мама спакувала з боксом, але

зупинив себе, пригадавши, що волосся та одяг можуть пропахнути їжею. Ба більше, він не хотів, щоб хтось застукав його за трапезою буквально біля сміттєвих баків. Найменше за все треба давати іншим ще один привід називати його диваком.

Він відчинив бак для харчових відходів.

— *Ого, малий. Ти серйозно збираєшся просто змарнувати всю цю їжу?*

Зак сахнувся від голосу, що лунав звідкись зовсім поблизу, наче слова пророкотали просто в голові. Голос видався глибоким і хриплим, як у вчителя, але коли Зак озирнув коридор, то нікого не побачив.

Він поставив ланч-бокс на кришку бака для паперових відходів і перевірів телефон. Жодного нового сповіщення, ніяких додатків не відкрилося — нічого. Він витягнув із кишені інший пристрій, який міг видати звук, — портальні окуляри доповненої реальності від XY Technologies. Хлопець приклав до очей інтерфейс у формі широкої та цільної лінзи. Прозорі неонові віджети із часом, температурою та погодою повискаку-вали з країв. Але й сюди нових сповіщень не надійшло.

— Привіт! А ти граєш на них у Mythrealm'?

Зак аж підскочив. Цього разу точно говорила справжня людина. І голос був уже інший, не глибокий і хриплий. Якийсь хлопець-азієць, що ступав коридором із сором'язливою усмішкою. Сяйлива підлога блискотіла, наче стежка світла.

Зак не зміг приховати подиву. У цій частині міста майже не жили меншини, та й з першого до шостого класу він був єдиним азійцем. Зак замислився, чи цей хлопець ходитиме тільки в літню школу, чи залишиться й на осінь.

— Хто ж не грає в Mythrealm? — Зак опанував себе й спробував відповісти низьким голосом.

Він завжди так робив, спілкуючись із новими людьми, бо інакше в них могло скластися перше враження, ніби він виглядає і звучить як дівчисько. З його худорлявою комплекцією не допомагали навіть коротке волосся та мішкуватий одяг. І все ж таки Закові вуста розтягнулася в легкій усмішці. Йому подобалося, що в Mythrealm можна заводити друзів. Він так

довго чекав, щоб долучитися до гри. Близько трьох років тому Mythrealm та й загалом порталні окуляри від XY Technologies підкорили світ, але це збіглося з їхнім із мамою вимушеним переїздом із Нью-Йорка, бо вона більше не могла дозволити собі жити там. Тож і купити синові порталні окуляри вона теж не могла. Звичайно, у Mythrealm була й мобільна версія, але керування виявилось таким незручним, що ніхто не хотів грати з хлопцем, який заходив у гру тільки з телефона. Лише коли мама неочікувано подарувала Закові порталні окуляри на день народження торік, він нарешті почав грати по-справжньому: заводив друзів і навіть трохи заробляв, перепродаючи ігрові предмети. Ось як він дозволяв собі щодня купувати шкільні обіди замість маминої їжі.

— Я навіть граю в шкільній команді, — додав Зак. — Ось чому я зараз тут. Складу кілька предметів улітку й матиму більше часу восени на приготування до турнірів.

— Круто! Додаймося в друзі? — сказав хлопець, відкриваючи Mythrealm на телефоні.

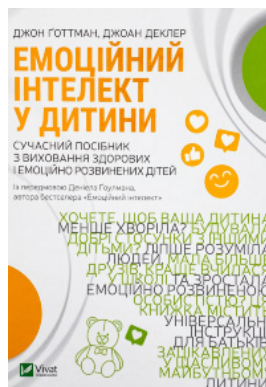
Його акцент звучав майже як у Закової мами, а це означало, що новенький, імовірно, також із материкового Китаю і його рідна мова — мандаринська.

Закова піднесеність переросла в обережність — так завжди відбувалося, коли він зустрічав дітей із Китаю. Була ймовірність, що їм завадить політика, адже Закові з мамою довелося тікати від переслідування китайського уряду, коли він був ще немовлям. На Заході більшість людей вважала, що всі китайці мають однакові походження й переконання, але більш хибної думки годі й уявити. Зака часто дратувало, що англійською їх усіх називали «китайцями», тоді як у мандаринській є чітка різниця між хважень, людиною китайського походження, та далужень, людиною з материкового Китаю. Хважень століттями, а можливо, тисячоліттями мігрували та оселялися по всьому світу.

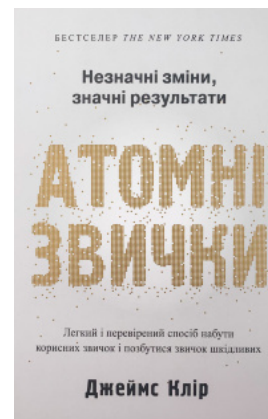
Рекомендована література

Жорстокий принц

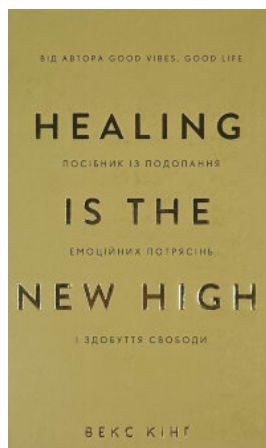
Емоційний інтелект у дитини

Атомні звички. Легкий і перевірений спосіб набути корисних звичок і позбутися звичок шкідливих

Воєнна розвідка України. У небі, на морі, на землі

Healing Is the New High. Посібник із подолання емоційних потрясінь і здобуття свободи

Лисяча нора

Перейти до категорії
Фентезі

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ